

[Godskesen.]

Genstand for den største Medlidenhed og Sympati, og dette gav sig Udslag i, at hendes Celle hver Morgen var fuld af de dejligste Blomster, som Venner og Beundrere sendte hende for at trøste hende i hendes haarde Skæbne. Jeg tror, man maa være enig om, at en Straf, der virker paa den Maade, ikke er paa sin Plads. Man maa hellere, selv om man erkender, at den, hvis Forholdene i Samfundet var andre, hvis man kunde vente, at Adgangen til at faa Straf idømt blev benyttet, kunde være rigtig, lade den falde, naar Samfundets Opfattelse har udviklet sig som nys nævnt, thi det staar jo hverken i den højtærede Justitsministers eller i dette høje Tings eller overhovedet i nogen offentlig Myndigheds Magt at forandre Samfundets Opfattelse; den er saaledes, som Forholdene har udviklet den til at være.

Jeg har med disse Eksempler ønsket at paavise, at de Spørgsmaal, som nu foreligger for os, er overvejende praktiske, og derfor maa Vægten ogsaa i højeste Grad lægges paa Undersøgelsen af de enkelte Paragraffer, ikke paa almindelige Betragtninger. Derfor mener jeg ogsaa, at jeg i dette Øjeblik ikke har nogen Opfordring til at gaa ind paa alle de enkelte Paragraffer i Lovforslaget, og jeg har det saa meget mindre, som jo baade den højtærede Justitsminister og den ærede Ordfører for Venstre med stor Dygtighed og Omhu har gennemgaaet disse enkelte Paragraffer saaledes, at en tredie Gennemgang fra min Side sikkert i Almindelighed vilde føles som en Gentagelse. Særlig er der en Del af Straffelovforslaget, som jeg mener, at det er ganske unødvendigt for mig at komme ind paa, paa dette Tidspunkt i alt Fald; det er Spørgsmaalet om Udtaaelsen af Frihedsstraffene. Det er nemlig en praktisk Sag i anden Potens. Der kan i Virkeligheden den, der ikke selv har beskæftiget sig med disse Forhold, vanskeligt have nogen virkelig begrundet Mening. Man er i høj Grad henvist til at bøje sig for den Opfattelse, som næres af de Folk, hvis Livsgerning det er at beskæftige sig med den Slags Ting, og som paa Basis af denne Livsgerning har dannet sig en bestemt Opfattelse af disse Forhold. Disse Spørgsmaal vil jeg altsaa ikke blot ikke kunne komme ind paa her, men jeg vil ogsaa være meget lidt

tilbøjelig til i saa Henseende at tage noget videre Initiativ i det Udvalg, som jeg ventur bliver nedsat. Derimod er der et Par Spørgsmaal af mere almindelig Betydning, som jeg kunde ønske her at berøre.

Jeg vil for det første sige, at jeg er enig med den ærede Ordfører for Venstre (Rytter) i hans Uvillie imod Dagsbodssystemet. Jeg er ganske enig baade med ham, og med den højtærede Justitsminister om, at Bødens Størrelse i høj Grad maa bestemmes efter den paagældendes Formueforhold; men jeg mener, at det er en unødvendig og besværlig Omvej at indskyde Dagsbodssystemet mellem Forbrydelsen, Forseelsen paa den ene Side og Bøden paa den anden Side. Man kan lige saa godt gaa lige fra Forseelsen til Bøden. Det er jo blevet sagt, at hvis man sætter Bøden blot til Penge, faar den almindelige Mening en forkert Opfattelse af Forbrydelsen, navnlig da den Forbrydelse, som er begaaet af den rige Mand. Man tror, at han maa være en langt ringere, langt daarligere Person, naar han har faaet en Bøde paa saa og saa mange Kroner, end den fattige Mand, som har faaet en Bøde paa saa og saa faa Kroner. Men dertil maa jeg sige, at jeg nærer en større Tillid til den almindelige Fornuft, end den højtærede Justitsminister synes at gøre. Jeg tror, at Udviklingen her i Landet er skredet saa langt frem, at selv det store og brede Publikum har en levende Forstaaelse af, at den rige Mand bør for den samme Forseelse betale en langt større Bøde end den fattige Mand, og det kan derfor ikke paa nogen Maade forundre, at den rige Mand ogsaa faar en saadan Bøde, at dette faar Udtryk i Dommen. Jeg vil altsaa mene, at det vilde være rigtigst at blive ved den Ordning, vi har, men da jeg i allerhøjeste Grad billiger dette, at Bøden skal sættes efter den dømtes Formueforhold, har jeg intet imod, at man saa tydeligt som muligt præciserer dette i Loven. Hvis man i det nuværende Lovforslag ikke har det præciseret saaledes, at Domstolene faar det lige i Hænderne, har jeg intet imod, at man søger at vælge tydeligere og bedre Udtryk, saaledes at dette kan blive klart.

Endvidere vil jeg i Tilslutning til den ærede Ordfører for Venstre sige, at jeg meget vilde ønske, at der i Loven blev fastsat Straf for Blasfemi. Den religiøse Følelse er sædeligt berettiget og udbredt i de allerstørste